

C-367/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. június 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. április 1.

Felperes:

Hewlett Packard Development Company LP

Alperes:

Senetic Spółka Akcyjna

Az alapeljárás tárgya

Az európai uniós védjegyoltalom által biztosított kizárólagos jogok megsértésére alapított követelések

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A 2017/1001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második mondatával és az EUMSZ 36. cikk második mondatával összefüggésben történő értelmezése a nemzeti bíróságoknak az európai uniós védjegyek bitorlására vonatkozó ügyekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának e rendelkezésekkel való összeegyeztetőségével összefüggésben. Az EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikknek a 207/2009 rendelet 9. és 102. cikkével (jelenleg a 2017/1001 rendelet 9. és 130. cikkével) összefüggésben történő értelmezése a kizárólagos európai uniós védjegyoltalomnak a párhuzamos importon alapuló gazdasági tevékenység korlátozása céljából történő igénybevitelével kapcsolatban. Jogalap: EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

I. Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 36. cikk második mondatát az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikke (1) bekezdésének második mondatával összefüggésben, hogy azokkal ellentétes a tagállami bíróságok azon gyakorlata, amely szerint a bíróságok

- az európai uniós védjegyjogosult arra irányuló követelésének eleget téve, hogy tiltsák meg az európai uniós védjeggyel ellátott áruk behozatalát – importját, kivitelét – exportját, reklámozását, vagy rendeljék el ezen áruk piacról történő kivonását,
- az európai uniós védjeggyel jelölt áruk lefoglalására irányuló biztosítási intézkedés iránti eljárásban való határozathozatal során;

a határozatok szövegében „olyan árukra” hivatkoznak, „amelyeket nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben”, ebből következően annak megállapítása, hogy mely európai uniós védjeggyel ellátott tárgyakra vonatkoznak az előírt kötelezések és tilalmak (vagyis annak megállapítása, hogy mely tárgyakat nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben), a határozat általános megfogalmazására tekintettel a végrehajtó hatóságra van bízva, e hatóság az említett megállapításokat a védjegyjogosult nyilatkozataira, vagy az általa előterjesztett eszközökre (köztük informatikai eszközökre és adatbázisokra) alapozva teszi meg, a végrehajtó hatóság fenti megállapításai bíróság előtti, érdemi eljárásban való megtámadásának lehetősége pedig az alperest az biztosítási intézkedés iránti eljárásban, valamint a végrehajtási eljárásban megillető jogi eszközök jellegére tekintettel kizárt vagy korlátozott?

II. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34., 35. és 36. cikkét, hogy azok kizárják, hogy valamely közösségi (jelenleg európai uniós) védjegyjogosult a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 9. és 102. cikkében (jelenleg az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. és 130. cikkében) előírt oltalomra hivatkozhatson abban az esetben, ha:

- a közösségi (európai uniós) védjegy jogosultja az Európai Gazdasági Térségen belül és azon kívül oly módon forgalmazza az e védjeggyel megjelölt árukat, hogy a forgalmazásra olyan hivatalos viszonteladók közvetítésével kerül sor, akik a védjeggyel ellátott árukat ezen áruk végső fogyasztóitól eltérő személyeknek kizárólag a hivatalos forgalmazói hálózaton belül értékesíthetik tovább, ugyanakkor a jogosult viszonteladók az árukat kizárólag más jogosult viszonteladóktól vagy a védjegyjogosulttól szerezhetik be;

- a védjeggyel megjelölt árukon nem található semmilyen olyan jelzés vagy azok nem rendelkeznek egyéb olyan megkülönböztető jellemzőkkel, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy ezen árukat a védjegyjogosult vagy az ő kifejezett hozzájárulásával más hol hozta forgalomba;
- az alperes a védjeggyel ellátott árukat az Európai Gazdasági Térségben szerezte be;
- az alperes arra vonatkozó nyilatkozatokat vett át a védjeggyel megjelölt áruk értékesítőitől, hogy ezen áruk jogszerűen forgalmazhatók az Európai Gazdasági Térség területén;
- az európai uniós védjegy jogosultja nem bocsát rendelkezésre semmilyen informatikai eszközt (vagy más eszközt), és nem használ megjelölésekkel kapcsolatos rendszert – amely lehetővé tenné a védjeggyel ellátott áru potenciális vevője számára, hogy az áru megvétele előtt saját maga ellenőrizze ezen áruk Európai Gazdasági Térség területén történő forgalmazásának jogszerűségét – és megtagadja ezen ellenőrzés vevő kérelmére történő lefolytatását?

A hivatkozott uniós rendelkezések

Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 15. cikkének (1) bekezdése

A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 107. o.) 9. és 102. cikke (jelenleg az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. és 130. cikke)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 35., 35. és 36. cikke.

Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikke (1) bekezdésének második mondata

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 8. cikke

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (a polgári perrendtartásról szóló, 1964. november 17-i törvény) (egységes szerkezetbe foglalva: *Dziennik Ustaw*, 2019. 1640. tétel, módosításokkal együtt, a továbbiakban: kpc) – a 325. cikk, a 758. cikk, a 759. cikk 1. §-a, a 767. cikk 1., 2., 4. és 5. §-a, a 777. cikk 1. §-ának 1. pontja, a 803. cikk, a 840. cikk 1. §-ának 1. és

2. pontja, a 843. cikk 2. és 3. §-a, az 1050. cikk 1. és 3. §-a, valamint a 1051. cikk 1. §-a

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A Houstonban (Egyesült Államok) székhellyel rendelkező Hewlett-Packard Development Company LP (az alapeljárásban felperes társaság) a 008579021. és 000052449. számon lajstromozott európai uniós védjegyek kizárólagos jogosultja.
- 2 A felperes olyan forgalmazási rendszert alkalmaz, amelynek keretében: 1) a védjeggyel ellátott árukat meghatalmazott képviselők értékesítik; 2) a meghatalmazott képviselők a felperessel szemben kötelezettséget vállalnak arra, hogy nem fogják értékesíteni a felperes védjegyével ellátott árukat a felperes forgalmazási hálózatához tartozó személyeken kívüli, nem ezen áruk végső fogyasztóinak minősülő személyek részére, valamint 3) a hivatalos viszonteladók kötelesek az árukat kizárólag más hivatalos viszonteladóktól vagy a védjegyjogosulttól (a felperestől) megvenni.
- 3 A felperes nem használ áruik tekintetében olyan jelzésekkel kapcsolatos rendszert, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy az adott terméket a felperes az Európai Gazdasági Térség (EGT) piacára szánta-e, vagy sem. Azon piac meghatározása, amelyre a védjegyekkel jelölt árukat szánták, szükségessé teszi a felperes rendelkezésére álló olyan informatikai eszköz használatát, amely magában foglalja a termékek adatbázisát, így azon piac megjelölését is, amelyre a konkrét árupéldányokat szánták.
- 4 Az alapeljárás alperese, a katowicei (Lengyelország) székhelyű Senetic SA elektronikai eszközök forgalmazása területén folytat gazdasági tevékenységet. Az alperes a felperes által gyártott és európai uniós védjegyeivel megjelölt termékeket forgalmazott a lengyel piacon. Az alperes a szóban forgó árukat a felperes termékeinek hivatalos forgalmazóitól eltérő (az EGT-ben székhellyel rendelkező) értékesítőktől vette meg, és az áruk beszerzése előtt a szerződéses partnereitől arra vonatkozó nyilatkozatot kért be, hogy az EGT területén az áruk forgalmazása nem sérti a felperes kizárólagos jogait, és átvette e nyilatkozatokat.
- 5 Az alperes az áruk szerződéses partnereitől való beszerzését megelőzően a felperes meghatalmazott képviselőitől annak megerősítését kérte, hogy a különböző áruk a felperes kizárólagos jogainak sérelme nélkül forgalomba hozhatók az EGT területén, azonban erre nem kapott választ. Sem a felperes, sem pedig a felperes meghatalmazott képviselői nem bocsátottak az alperes rendelkezésére olyan eszközöket (köztük informatikai eszközöket), amelyek lehetővé tennék az érintett árupéldány rendeltetési helyének ellenőrzését, míg más gazdasági szereplők (hardvergyártók) képviselői az alperes számára lehetővé teszik az ilyen ellenőrzést.
- 6 Az alperes biztosítékot kapott az értékesítőitől arra vonatkozóan, hogy az említett áruk lengyel piacon történő forgalomba hozatala nem sérti a felperes európai

uniós védjegyekből eredő kizárólagos jogait, mivel e jogok annak következtében merültek ki, hogy az európai uniós védjegyekkel ellátott termékeket korábban nem a felperes hozta vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén.

- 7 A felperes azt kéri a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy tiltsa el az alperest a felperes európai uniós védjegyjogainak bitorlásától azáltal, hogy megtiltja a felperes valamely európai uniós védjeggyel ellátott azon számítógépes berendezésnek minősülő áruk behozatalát, kivitelét, reklámozását, valamint tárolását, amelyeket korábban nem a felperes hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén. Ezenfelül a felperes azt kéri a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest ezen áruk forgalomból való kivonására.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 8 Az alperesnek rendkívül nehéz bírósági eljárás keretében bizonyítani, hogy az áru adott példányát a felperes hozta vagy az ő kifejezett hozzájárulásával hozták forgalomba az EGT területén. Az alperes ugyan az értékesítőjéhez fordulhat, nem szerez arra vonatkozó információt, hogy az az áru példányait kitől szerezte be, mivel a szállítók nem kívánják felfedni beszerzési forrásait, hogy ne veszítsenek el vevőket.
- 9 Ami az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést illeti, a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a lengyel bíróságok gyakorlatában a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévőhöz hasonló ügyekben a keresetnek helyt adó határozatok rendelkező részében a következő megfogalmazást használják: „a felperes védjegyeivel megjelölt azon termékek, amelyeket korábban nem a felperes (védjegyjogosult) hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén”. Hasonló módon kerülnek megfogalmazásra a 2004/48 irányelv 8. cikkét átültető nemzeti rendelkezések alapján az érintett áruk eredetére és terjesztési hálózataira vonatkozó információk kiadását elrendelő bírósági határozatok, valamint például az ilyen áruk lefoglalását előíró ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzések.
- 10 A fent említett valamennyi határozat – végrehajtható okiratként – a végrehajtási intézkedések elfogadásának alapját képezi. A határozat hivatkozott megfogalmazási módja a gyakorlatban komoly kétségeket vet fel az ilyen határozat végrehajtásának szakaszában.
- 11 A jelen eljárásban a kérdést előterjesztő bíróság olyan határozatot hozott, amellyel arra kötelezte az alperest, hogy szolgáltatson információkat a birtokában lévő, a felperes európai uniós védjegyeivel ellátott berendezések terjesztési hálózatairól, amelyeket nem a felperes hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak be az EGT területére. A szóban forgó határozat értelmezésére vonatkozó végzésével e bíróság arra kötelezte az alperest, hogy közölje a bírósági végrehajtóval az említett berendezések sorozatszámát, valamint kötelezte a

felperest, hogy bocsássa a bírósági végrehajtó rendelkezésére azt az adatbázist, amelynek segítségével a bírósági végrehajtó ellenőrizhette, hogy az áru meghatározott példányát a felperes hozta-e vagy az ő kifejezett hozzájárulásával hozták-e forgalomba az EGT területén. E határozatot a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság, Lengyelország) végzésével megváltoztatta, amelyben úgy ítélte meg, hogy a „az EGT területén nem a felperes által vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával forgalomba hozott áruk” megfogalmazást tartalmazó határozat szövegezése lényegében az alperesre hagyja annak megítélését, hogy az alperes birtokában lévő mely berendezéseket hozott a felperes vagy hoztak az ő kifejezett hozzájárulásával forgalomba az EGT területén. Következésképpen az alperesnek jogában állt azt válaszolni a felperesnek, hogy nem rendelkezik egyetlen, az említett megfogalmazás által érintett termékkel sem.

- 12 Az alapeljárásnak a kérdést előterjesztő bíróság előtti megindítását megelőzően hozott, biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására egy másik eljárásban oly módon került sor, hogy a felperes az alperes birtokában lévő, védjegyeivel ellátott valamennyi árut lefoglalta. Végezetül a felperes megjelölte a végrehajtó hatóság számára az áruk azon példányait, amelyeket a felperes hozott be az EGT területére, azaz amelyek tekintetében a kizárólagos védjegyoltalom kimerült. Így a bírósági határozat tartalmát a végrehajtási szakaszban kiegészítette a felperes nyilatkozata. A bírósági határozat tartalma ugyanis önmagában nem tette lehetővé az áruk azon példányainak meghatározását, amelyeket le kell foglalni, a végrehajtó hatóság pedig lényegében a hitelező nyilatkozatára hagyatkozott.
- 13 A határozatok megfogalmazásának említett módja tehát végrehajtásuk merőben eltérő gyakorlatához vezet; a végrehajtási cselekmények a felperes védjegyeivel ellátott, az alperes birtokában lévő valamennyi tárgy tekintetében történő elrendelésétől kezdve (tekintet nélkül arra, hogy e tárgyak vonatkozásában a felperes védjegyoltalma kimerült-e), egészen addig, hogy a felperestől megtagadják a jogi védelem biztosítását, az alperesre hagyva annak megítélését, hogy a felperes védjeggyel ellátott, az alperes birtokában lévő mely példányokat hozott a felperes vagy hozták az ő kifejezett hozzájárulásával forgalomba az EGT területén. Emellett a határozatok említett megszüvegezési módja kétségeket vet fel a nemzeti jog szabályaira tekintettel, mivel a felek követeléseivel kapcsolatos bírósági határozatot oly módon kell megfogalmazni, hogy az a rendelkező rész szövege alapján végrehajtható legyen, anélkül hogy az indokolására vagy további cselekmények elvégzésére kellene hagyatkozni. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ilyen megfogalmazást tartalmazó kötelezések vagy tilalmak határozatok szövegébe illesztése lényegében azt jelenti, hogy a bírósági határozat az annak alapjául szolgáló rendelkezések tartalmát ismétli meg, nem jelenti azonban az e rendelkezésből eredő kötelezettségek konkretizálását az eljárásban részt vevő felekkel szemben.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az említett gyakorlat elfogadása olyan helyzeteket tesz lehetővé, amelyekben valamely tagállam nemzeti

bíróságának határozata alapján olyan áruk lefoglalására kerül sor, amelyek szabad mozgása az EGT területén jogszerű, mi több, amelyekben az ilyen lefoglalásra annak ellenére kerül sor, hogy nem sértették meg a kizárólagos védjegyoltalmat. Az említett gyakorlat ezáltal lényegében azt jelenti, hogy az alperessel szemben (az alperes birtokában lévő áru lefoglalásával) pusztán azért szabhatnak ki szankciót, mert az alperes a felperes kifejezett hozzájárulása nélkül kereskedik a felperes védjegyével megjelölt termékekkel, még akkor is, ha a jogkimerülés intézménye miatt ilyen hozzájárulásra nincs is szükség.

- 15 Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második mondata szerint a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. Ilyen terület az áruk szabad mozgása, valamint az azt biztosító európai uniós védjegyoltalom kimerülésének intézménye. A jogkimerülés regionális jellegű, és célja a védjeggyel ellátott áruk azon példányainak EGT területén belüli szabad mozgásának biztosítása, amelyeket a védjegyjogosult hozott vagy az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak az említett területen forgalomba.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság szerint kételyek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az európai uniós védjegyoltalom tárgyában hozott bírósági határozatok említett szövege alapján biztosított-e az áruk szabad mozgásának bírói védelme. A kétségek az európai uniós védjeggyel való kizárólagos jog bitorlásával kapcsolatos ügyekben kiadott végrehajtható okiratokkal (bírói határozatokkal) szemben a végrehajtási eljárás keretében az adós rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek nemzeti jogban fennálló rendszerére vezethetők vissza. E jogorvoslati lehetőségek, azok alapvető jellemzői és alkalmazásuk gyakorlata az alábbiakban kerül bemutatásra.
- 17 Az ideiglenes határozatot (az áru példányának lefoglalás útján történő biztosításáról) bírósági végrehajtó hajtja végre. Az áruk bírósági végrehajtó általi lefoglalása esetén az adós (alperes) a kerületi bíróság előtt keresetet nyújthat be a bírósági végrehajtó intézkedésével szemben (vagyis az ilyen kereseteket nem a regionális bíróságok szellemi tulajdonjoggal foglalkozó kollégiumai bírálják el). A bírósági végrehajtó intézkedéseivel szembeni kereset a végrehajtási eljárásnak a bírósági végrehajtó által a polgári eljárásjogi szabályokkal ellentétes módon történő lefolytatásában megnyilvánuló hibáinak orvoslására szolgáló jogorvoslati lehetőség. Nem olyan intézkedésről van tehát szó, amely a hitelező követelése anyagi jogi alapjának ellenőrzésére szolgálna. Következésképpen a bírósági végrehajtó intézkedésével szembeni kereset igénybevételekor kizárt annak megállapítása, hogy a termék megjelölt példányát a védjegyjogosult hozta-e be vagy az ő kifejezett hozzájárulásával hozták-e be az EGT területére.
- 18 A gyakorlat is amellet szól, hogy az említett intézkedés eredménytelen abban az esetben, ha a védjegyjogosult lefoglalja az európai uniós védjeggyel megjelölt valamennyi árut (és nem csak azokat, amelyeket korábban nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén). Egy ilyen helyzetben például az alperesnek a bírósági végrehajtó

intézkedésével szembeni keresetének megvizsgálását követően az egyik bíróság arra utasította a bírósági végrehajtót, hogy kérje ki szabadalmi ügyvivő véleményét, aki az általa kiadott véleményben jelezte, hogy kizárólag a felperes (védjegyjogosult) tudja megjelölni, hogy mely példányoknak kell a lefoglalás tárgyát képezniük. A gyakorlatban tehát a védjegyjogosult (a bírósági végrehajtóval együttműködve) szabadon jelöli meg a lefoglalás tárgyát képező tárgyakat, és nyilatkozatát a bíróság nem ellenőrizheti, mivel a bírósági végrehajtó intézkedésével szembeni kereset az ilyen ellenőrzést nem teszi lehetővé.

- 19 Hasonló kétségek merülnek fel egy olyan ítélet végrehajtásának szakaszában, amely megtiltja az alperesnek, hogy a felperes védjegyével ellátott olyan árukat hozzon be, vigyen ki, reklámozzon és tároljon, amelyeket korábban nem a felperes hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén. Az ilyen ítéletet végrehajtó szervként a kpc 1051. cikke alapján a bíróság hajtja végre, amely rendelkezés előírja, hogy a bíróság a hitelező kérelmére a felek meghallgatását és annak megállapítását követően, hogy az adós a kötelezettségét megsértve járt el, pénzbírságot szabjon ki az adóssal szemben. E rendelkezés kifejezetten csak a felek meghallgatását írja elő, nem pedig a bizonyítási eljárás lefolytatását a bíróság által, így a végrehajtási eljárásban a bíróság végrehajtó szervként kizárólag a felek által a meghallgatás során tett nyilatkozatok alapján fogja megállapítani, hogy az érintett áruk példányaira kiterjed-e a szóban forgó tilalom.
- 20 Még ha a bíróság végrehajtó szervként jogosult is lenne e tekintetben bizonyítási eljárást lefolytatni, kizárólag a hitelező által szolgáltatott bizonyítékokra (azaz a hitelező által használt informatikai eszközökre), valamint az azok alapján megfogalmazott nyilatkozatokra kellene támaszkodnia, mivel az áruk egyes példányai egymást követő eladóknak és vevőinek az alperes általi bemutatása a végrehajtási eljárásban ugyanazon nehézségekbe ütközne, mint az érdemi eljárásban (lásd a fenti 8. pontot).
- 21 Hasonló helyzet áll fenn az érintett példányok forgalomból való kivonását elrendelő ítélet végrehajtása esetében. Ebben az esetben a végrehajtási eljárást a bíróság a kpc 1050. cikke alapján folytatja le, amely rendelkezés a kpc 1051. [cikkével] ellentétben nem követeli meg a végrehajtó bíróságtól annak megállapítását, hogy az adós nem hajtotta végre a bíróság határozatát. Következésképpen az adós által a végrehajtható okiratban foglalt kötelezettség végrehajtásával kapcsolatban emelt kifogásokat nem vizsgálják meg, ezért az adós nem védekezhet a kizárólagos európai uniós védjegyoltalomnak a meghatározott áruk példányai tekintetében történő kimerülésére alapított kifogással.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a szóban forgó esetben szintén nem engedhető meg, hogy az adós végrehajtási kifogással éljen. Az ilyen kifogás igénybevételének feltétele többek között olyan esemény bekövetkezése, amelynek következtében az ítéletben megállapított kötelezettség megszűnik vagy nem hajtható végre, bizonyos esetekben a szolgáltatás teljesítése, valamint a beszámítási kifogás. A végrehajtási kifogás azonban nem a végrehajtható

okiratnak minősülő ítélet tartalmának tisztázását szolgálja. Ellenkező esetben a végrehajtási kifogással kapcsolatos eljárás az érdemi eljárás ismételt megindításához vezetne.

- 23 Ezen felül relevánsak az adóssal szemben a végrehajtási kifogás előterjesztésével kapcsolatban megfogalmazott követelmények is. Márpedig a végrehajtás foganatosítása iránti kereset benyújtásakor az adósnak az általa előterjeszhető valamennyi jogalapra hivatkoznia kell, különben elveszíti azt a jogát, hogy azokra az eljárás során hivatkozzon. Abban az esetben, ha az érintett árukra vonatkozó bármely megállapítás megtétele kizárólag a jogosult (hitelező) rendelkezésére álló bizonyítási és egyéb eszközök alapján lehetséges, az említett követelmény az adós számára jelentős akadályt jelent, mivel a végrehajtás foganatosítása iránti kereset benyújtásának szakaszában az adósnak nincs lehetősége jelezni, hogy mely, a végrehajtás tárgyát képező példányokra vonatkozik a védjegyjog kimerülésére vonatkozó kifogás.
- 24 Következésképpen, a jogorvoslati lehetőségek ilyen kialakítására figyelemmel a szóban forgó kötelezésekre vagy tilalmakra vonatkozó végrehajtási eljárás vagy biztosítási intézkedés iránti eljárás nem biztosít olyan eszközöket, amelyek kiküszöbölnék e kötelezések és tilalmak olyan árupéldányok tekintetében történő alkalmazásának kockázatát, amelyek tekintetében a kizárólagos védjegyjog kimerült. Emiatt az áruk szabad mozgásának bírói védelme a határozatok szóban forgó megszövegezésével összefüggésben korlátozás alá kerülhet.
- 25 E veszély kiküszöbölhető a határozatok pontos megfogalmazásával, azaz oly módon, hogy a végrehajtási eljárás során ne kelljen meghatározni, hogy az adós birtokában lévő, a hitelező védjegyével ellátott áruk példányai közül melyeket nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén. Ez lehetséges lenne azáltal, hogy a határozat szövegében pontosan hivatkoznának például a védjegyekkel jelölt termékek kötelezésekkel vagy tilalmakkal érintett példányainak megjelöléseire vagy sorozatszámaira, valamint olyan termékekre, amelyekről a megjelölést vagy a sorozatszámot eltávolították. Ami azon árukat illeti, amelyek a határozat meghozatalának időpontjában az alperes birtokában voltak, a keresetben foglalt követelés (következésképpen pedig a bíróság ítélete) ilyen megfogalmazása nem jelenthet nehézséget. Ugyanakkor a felperes védjegyével ellátott azon áruk tekintetében, amelyek a határozathozatal időpontját követően kerülnek az alperes birtokába, az áruk szabad mozgásának védelme megkövetelné azok olyan árukként történő egyértelmű azonosítását, amelyeket a védjegyjogosult hozott (vagy nem hozott) vagy az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak be (vagy nem hoztak be) az EGT területére.
- 26 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdést illetően a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az EUMSZ kimondja az áruk szabad mozgásának elvét, amely a közös piac létrehozásának és működésének szükséges feltétele. Az EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikk és a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a tagállamok jogrendszerében tilos minden olyan

intézkedés, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja az Unión belüli kereskedelmet. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint önmagában az a tény, hogy az importőrt visszatartják attól, hogy árukat behozza vagy forgalomba hozza az érintett tagállamban, az áruk szabad mozgása akadályozásának minősül.

- 27 A Bíróság ugyanakkor az ítélkezési gyakorlatában arra utal, hogy a szellemi tulajdonjogokkal (köztük a védjegyekkel) kapcsolatos kizárólagos jogok oltalma nem abszolút jellegű. Egyrészt e védelem arra az esetre korlátozódik, amikor valamely védjegynek a védjegyjogosulttól eltérő személy általi használata sértené e védjegy funkcióit. Másrészt a kizárólagos jogok gyakorlásának feltétele az e jogok és a belső piaci szabadságok (köztük az áruk szabad mozgásának) védelme közötti egyensúly keresése.
- 28 A jelen ügghöz hasonló helyzetben, amelyet az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésben ismertetett körülmények jellemeznek, kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a kizárólagos védjegyoltalmat nem használják-e a párhuzamos importon alapuló gazdasági tevékenység korlátozására.
- 29 A fentiek alapján a kérdést előterjesztő bíróság kétli, hogy jelen ügyben alkalmazható-e a 2003. április 8-i Van Doren + Q ítéletben (C-244/00, EU:C:2003:204) említett fordított bizonyítási teher, amely ítélet kifejezetten a kizárólagos értékesítési hálózatra vonatkozott, valamint hogy figyelembe kell-e venni azt, hogy az európai uniós védjegy jogosultja nem hivatkozhat a 207/2009 rendelet 9. és 102. cikkében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 9. és 130. cikkében) előírt védelemre.